

KATEDRA BOHEMISTIKY
Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Autor: Dagmar Schaedlbauerová

Studijní obor: Česká filologie

Název práce (česky/anglicky): Poezie Michala Jareše a její inspirace Dálným východem / Michal Jareš's Poetry and it's Inspiration from Far East

Oponent: Mgr. Lukáš Hambálek

Hodnotící kritéria	Hodnocení
	1,0–4
Soulad názvu práce s obsahem, schopnost formulovat cíl a závěry práce	1,7
Teoretická podkladová koncepce, metodologie, terminologie	1,7
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy	2,0
Interpretace a argumentace	1,3
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	2,3
Struktura práce, výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků, dodržení ortografické a gramatické normy	2,3
Bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	1,0
Výsledný průměr	1,76

Pozn.: Pro hodnocení se používá tzv. jemná známková stupnice, tedy: 1,0 – 1,3 – 1,7 – 2,0 – 2,3 – 2,7 – 3,0 – 3,3 – 4.

Hodnocení písemné verze práce – návrh klasifikačního stupně:

Bakalářská práce Dagmar Schaedlbauerové si bere za cíl analyzovat poslední dvě sbírky Michala Jareše (*Brzo je k lásce Pozdě k řečem a Kdo dnům rozumí*) především vzhledem k jejich souvislostem s poezií Dálného východu, ke které se sám autor, jako ke svému inspiračnímu zdroji, vědomě hlásí. Jak však diplomantka ukazuje, u těchto sbírek nejde o inspiraci formální ani lacině exotizující, ale založenou na citlivé práci s určitými motivy a tématy pro poezii Dálného východu charakteristickými.

V první kapitole se diplomantka věnuje charakterizaci a interpretaci obou sbírek a dochází k řadě podnětných interpretačních soudů o konkrétních básních i o celkovém charakteru Jarešovy poezie. Například zde mimo jiné odkrývá jisté napětí mezi banalitou veršů a snahou o hlubší významový přesah. Schaedlbauerová na rozdíl od některých recenzí tuto zdánlivou banalitu vnímá jako prostředek, který onen emocionální či myšlenkový přesah nejen umožňuje, ale i ozvláštňuje. Také zde, byť ne příliš systematicky, poukazuje na některé konkrétní paralely mezi poezií Dálného východu a Jarešovými texty. Při výkladu básní však diplomantka někdy sklouzává ke zbytečně se opakujícím nebo frázovitým formulacím, také lze polemizovat s tvrzením, že „Jarešův básnický svět je budován na nedůvěře ke slovu“ (s. 5), obzvláště když o stránku dříve autorka říká, že „Jareš si je velmi dobře vědom hodnoty a síly slova, a proto s ním zachází citlivě a s respektem.“ (s. 4)

Podrobněji se charakteristickými motivy poezie Dálného východu zabývá druhá kapitola Krajina v dálnévýchodní poezii. Tyto motivy a estetické hodnoty nejprve

diplomantka dokládá na materiálu čínských, korejských a japonských autorů, vysvětluje je a zasazuje do širšího kulturního kontextu, posléze nachází a interpretuje i v Jarešových textech. Jarešovské interpretace, byť opět zdařilé, se ale povětšinou omezují jen na motivické paralely, a kapitola tak končí bez shrnutí či závěru. Několikrát zdůrazňovaná skutečnost, že Jareš básnické obrazy slepě nepřejímá, ale aktualizuje, vyvolává nedorozumění otázku, v čem tato aktualizace spočívá. Na škodu je i to, že některé pojmy týkající se poezie Dálného východu zůstávají nevysvětleny.

Poslední kapitola Pauza, mlčení a ticho působí spíše jako přívažek než organická součást studie. Obecný rozbor fenoménu ticha a souvislostí i rozdílů mezi mlčením, pauzou a zámlkou sice nabízí některé podnětné myšlenky, následná analýza vlastních Jarešových textů, která by měla z důkladného rozboru čerpat, však nepřináší dostatek materiálu. Omezuje se na pouhé tři odstavce, které interpretačně nenabízejí nic, co již nebylo řečeno dříve, a ani nevedou k obecnějším závěrům o Jarešově poezii. Autorka sice konstatuje, že „u každého autora vytváří princip ticha rozdílné formy a poezii obohacuje o jiné skryté významy“ (s. 30), o tom, jaké významy to jsou v básních Michala Jareše, se ale zmiňuje jen povrchně. Souvislost mezi mlčením u Jareše a jeho inspirací Dálným východem je zde nezřetelná a mnohem lépe ji autorka naznačuje např. v kapitole 1.2 (s. 11). Paradoxně tak je toho o Jarešově zámlkách řečeno více v předcházejících kapitolách než zde.

Práci lze vytknout i místy přílišnou závislost na zdrojích, což se někdy projevuje v až doslovných formulacích. Také některé citáty nejsou nejlépe zvoleny, ne vždy je jasné, jak korespondují s tím, co mají dokládat či osvětlit (např. citát 1 na s. 4 či 14 na s. 7, na s. 11 mluví o tercíně složené z pomlček, taková se ale v žádném z citátů neobjevuje). Rovněž počet překlepů a chyb, především v interpunkci, není zcela zanedbatelný.

Svého hlavního záměru však předkládaná bakalářská práce dosáhla, především interpretační oddíly považuji za zdařilé, text je čtivý. Bakalářskou práci tedy doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm chvalitebně.

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

Drtivá většina uváděných příkladů z poezie Dálného východu, rovněž zmiňované estetické i filozofické hodnoty, pochází od básníků a myslitelů minulých staletí. Dalo by se tedy hovořit o proměnách vnímání typických motivů a pokud ano, jakým způsobem se s tím moderní básník nebo i konkrétně Michal Jareš vyrovnává?

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Datum a podpis oponenta práce:

24. května 2011
Lukáš Hambálek